

“అటువంటప్పుడు ఆ పాజిబులిటీ ఉన్నది కేవలం ఆయన కుటుంబ సభ్యులకే లేదా నిరంతరం వాళ్లింట్లో ఉండే పని మనషి పాపమ్మకే...జైనా?”

“జైనా సర్”

“ఓ.కే., మనం అట్నించి నరుక్కొద్దాం” కదిలాడు యుగంధర్.

అది నాగభూషణం గారిల్లు.. ఇల్లంతా నిద్రపోతున్నట్లుగా ఉంది... విశాలమైన హాల్... నాలుగు బెడ్ రూమ్స్, కిచెన్, డైనింగ్ హాల్... సకల సౌకర్యాలతో సర్వాంగ సుందరమైన ఇల్లు.

హాల్లో అంతా సమావేశమయ్యారు నెల్లాళ్ల తర్వాత... నాగభూషణంగారు పోయాక అంతా ఎవరి దుఃఖంలో వారు అలా రోజులు వెళ్లడీస్తున్నారే తప్ప ఇలా అంతా కలవటం ఇదే మొదటిసారి.

హత్య జరిగిన గదంతా క్షుణ్ణంగా పరిశీలించాడు యుగంధర్. ఆనాటి నుంచి ఆ గదిలోకెవ్వరూ వెళ్లటంలేదు భయంతో.

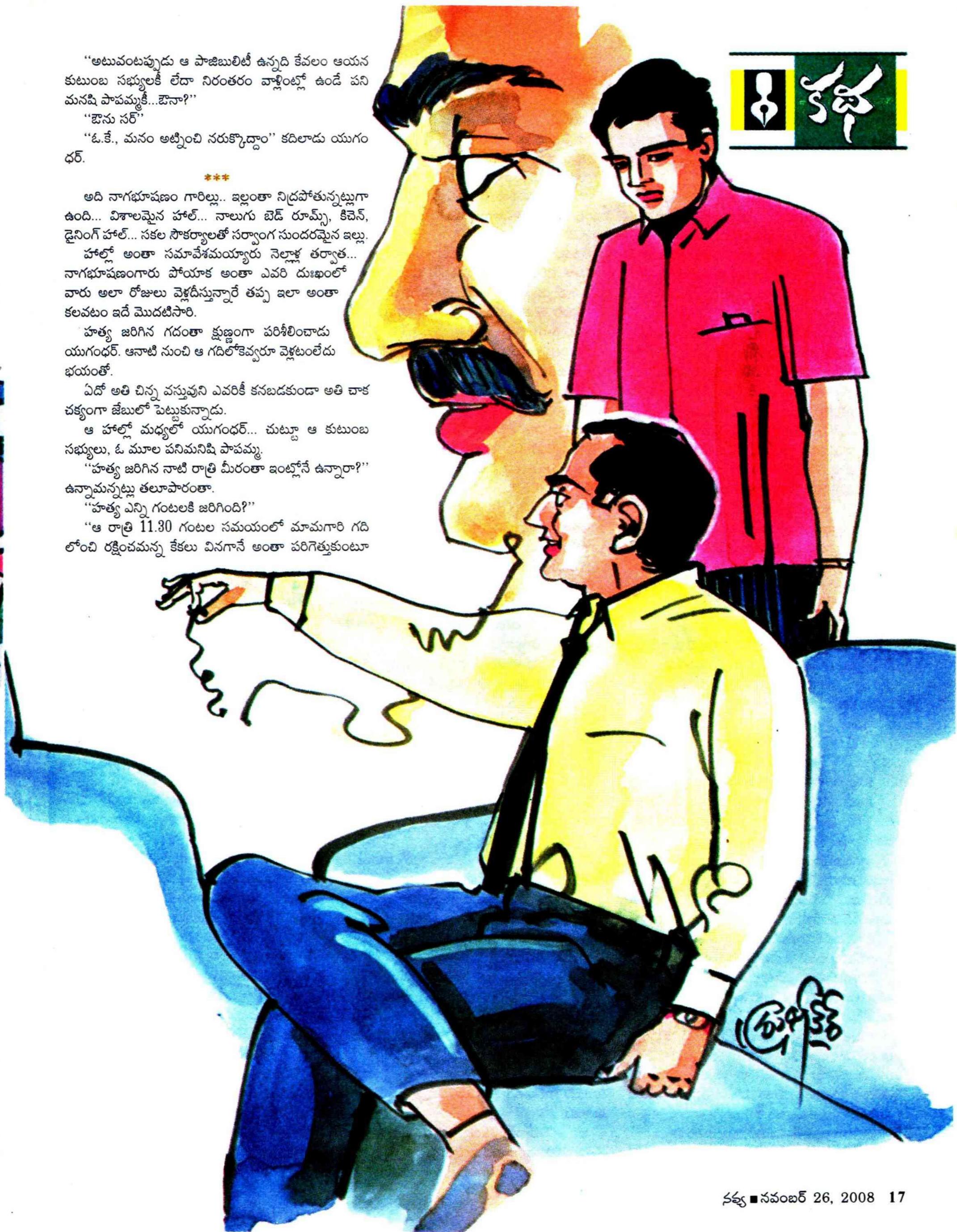
ఏదో అతి చిన్న వస్తువుని ఎవరికీ కనబడకుండా అతి చాక చక్యంగా జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

ఆ హాల్లో మధ్యలో యుగంధర్... చుట్టూ ఆ కుటుంబ సభ్యులు, ఓ మూల పనిమనిషి పాపమ్మ.

“హత్య జరిగిన నాటి రాత్రి మీరంతా ఇంట్లోనే ఉన్నారా?” ఉన్నామన్నట్లు తలూపారంతా.

“హత్య ఎన్ని గంటలకి జరిగింది?”

“ఆ రాత్రి 11.30 గంటల సమయంలో మామగారి గది లోంచి రక్షించమన్న కేకలు వినగానే అంతా పరిగెత్తుకుంటూ

వెళ్లం... అప్పటికే అంతా అయిపోయింది" బావురు మంది పెద్దకోడలు లత.

ఊరుకోమని ఓదార్చాడు భర్త రమేష్.

"ఆ రోజుగానీ, అంతకు రెండు, మూడు రోజుల ముందు గానీ ఇంట్లో ఎవరితోనైనా గొడవపడటంగానీ, తగాదాగానీ జరిగాయా?"

అడ్డంగా తలూపారంతా.

"ఆరికి పిల్లలన్నా, కోడల్లన్నా పాణమయ్యా... అట్లాంటి దేమీ ఎన్నడూ జరగలేదు బాబుగారూ" కళ్ల నీళ్లు తుడుచుకుంటోంది పాపమ్మ.

ఎవ్వరూ రవ్వంత కూడా బటపడటం లేదు... కోడల్లిద్దర్నీ పరిశీలనగా చూశాడు. చక్కటి అందం, అంగసౌష్ఠ్యం కలిగి 22-25 సం.ల మధ్య వయస్సులో ఉన్నారు.

అమాయకంగా చూస్తున్నారు.

హరీష్ కన్నీళ్లు కారుస్తూనే ఉన్నాడు.

చిన్నకోడలు రమ కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చింది వాళ్లిద్దరికీ... రింగులు తిరిగిన జుట్టు... దోసపలుకు బొట్టుబిళ్ల... అమాకమ్మన కళ్లు...

"కాఫీ బావుంది" కాంప్లిమెంట్ ఇచ్చాడు.

పెద్దకోడలు భుజాలనిండుగా చీర కప్పకొని, పావలా బిళ్లంతా బొట్టుతో సంప్రదాయబద్ధంగా ఉంది.

కొడుకులిద్దరూ ఆజానుబాహులు... మంచి మేనర్స్ ఉన్నవాళ్లు... మూడోవాడింకా చిన్నవాడు.

పాపమ్మ అమాయకంగానే ఉంది.

ఎక్కడో ఏదో 'క్లా' దొరికినట్లనిపించింది యుగంధర్ కి. అందరి దగ్గరూ సెలవు తీసుకుని, వచ్చే ఆదివారం సాయంత్రం నాలుగు గంటలకి కలుద్దామని చెప్పి, జానకిరామ్ తో సహా నిశ్చయించాడు.

ఒక వారం రోజులు ఆ ఇంట్లో వాళ్లందరి మూవ్ మెంట్స్ ని క్షుణ్ణంగా అబ్జర్వ్ చేశారు, యుగంధర్ మరియు జానకిరామ్. కానీ, ఎవరికీ, ఎక్కడా అనుమానమూ వచ్చే ఛాన్సే ఇవ్వలేదు-

గమ్మత్తేమిటంటే ఎవరి మూవ్ మెంట్స్ లోనూ పెద్దగా తేడా ఏమీ కనబడలేదు.

ఆదివారం రానే వచ్చింది...

సాయంత్రం 4 గంటలకి మళ్లీ అదే హాల్లో మీటింగ్... నిశ్శబ్దంగా ఉన్న వాతావరణంలో యుగంధర్ గొంతు మంద్రంగా ఉంది.

నాగభూషణంగారి ఇంటి దైవం... అజాత శత్రువైన అటువంటి వ్యక్తిని చంపాల్సిన అవసరం బయటి వాళ్లెవరికీ లేదు... నిస్సందేహంగా మీలో ఎవరో ఒకరు ఈ హత్య చేసి ఉండాలి..."

సూది పడితే వినబడేటంత నిశ్శబ్దం.

అందరూ మొహమొహాలు చూసుకున్నారు.

"ఏమిటి మీరు మాట్లాడేది మిస్టర్ యుగంధర్... మా కుటుంబంలోనా?" ఉరిమినట్లుగా ఉంది పెద్దకోడుకు రమేష్ గొంతు.

"మతుండే మాట్లాడుతున్నారా?... కోపంగా అంది చిన్నకోడలు రమ.

"నామతి బానే ఉంది కానీ, ముందు చెప్పండి... ఎవరి హత్య చేసింది? మీరు చెప్పకపోతే, ఆ హంతకులెవరో నేనే బయటపెట్టాల్సి వస్తుంది"

రెండు నిమిషాలు నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలించక్కడ.

"మిస్టర్ హరీష్... మీ నాన్నగారి హత్య గురించి నీకే మన్నా అనుమానాలున్నాయా?"

"నో... అలాంటి అవకాశమే లేదు మా ఇంట్లో" దాదాపుగా అరిచాడు.

"పాపమ్మా... నువ్వుచెప్పు..."

"నానేటి సెప్పను బాబూ... నాకేం తెలవదు" అంటూ ఏడుపు లంకించుకుంది.

"ఊ... ఆవు..." గర్జించాడు జానకిరామ్.

మళ్లీ ఓ నిమిషంపాటు స్మశాన నిశ్శబ్దం...

"ఊ అయితే ఎవరూ చెప్పరన్నమాట. నేనే చెప్తున్నా వినండి... నాగ భూషణం గారిది హత్యకాదు... ఆత్మ హత్య..."

అందరూ ఆశ్చర్యంగా వింటున్నారు.. కానీ వాళ్లని నిశితంగా పరిశీలిస్తున్న యుగంధర్, అక్కడి రెండుకళ్లలో 'హమ్మయ్య' అన్న రిలీఫ్ ని గమనించాడు.

"...అని చెబుతా ననుకుంటున్నారు కదూ మిసెస్ రమాదేవి గారూ!"

ఖంగుతిన్న రమాదేవి మొహంలో భయం కొట్టొచ్చి నట్లు కనబడింది.

"చెప్పండి రమాదేవి! ఎందుకు చేశారీ హత్య అసలేం జరిగింది?"

అందరూ హతాశులైపోయారు... తమ కళ్లనీ, చెవులనీ తామే నమ్మలేకపోతున్నారు... స్థాణువులై చూస్తున్నారు.

"అవునూ... అవునూ... అవునూ- నేనే చేశారీ హత్య. ఈ చేతులతోనే ఆ దుర్మార్గుణ్ణి కాల్చిచంపాను" హిస్టీరిక్ గా అరిచింది రమ.

అంతా చాలా ఎమోషన్ లోనూ, షాక్ లోనూ ఉన్నారు. జరిగిన దాన్ని నమ్మలేక, దిగ్రాంతితో ఎటువంటి రియాక్షన్ లేకుండా చూస్తున్నారు.

"డోంట్ మూవ్ ఎనీబడీ" యుగంధర్ గొంతు ప్రతిధ్వనించింది. "లెట్ హర్ టెల్... ఆమెని చెప్పనివ్వండి" తన చేతిలో ఉన్న అతిసూక్ష్మ కాశ్మీరీ వీడియో కేమేరాతో అంతా రికార్డ్ చేస్తున్నాడు యుగంధర్.

"ఈ నాగభూషణం మీరనుకుంటున్నట్లు గొప్ప వాడూ కాడు, మంచి వాడంతకంటే కాడు... వీడొక కామ పిశాచి, సెక్స్ మేనియాక్... వీణ్ణి నేనెందుకు చంపాల్సొచ్చిందో చెబుతాను, వినండి... మీరే న్యాయం చెప్పండి" ఆవేశం, ఆవేదన కలగలసిన స్వరంతో కొనసాగించింది.

"అత్తగారు పోయిన మొదటి రెండు మూడేళ్లూ బానే ఉన్నాడీయన... తరవాత తన విశ్వరూపం ప్రదర్శించాడు... అనుక్షణం నన్ను ఆకలి చూపులు చూస్తూ సెక్స్ కోరికలతో వేధించేవాడు.

తండ్రి దైవంగా భావించే మావారితో ఇలాంటివి చెప్పితే చచ్చినా నమ్మకపోగా నన్నే తిడతారనే భయంతో ఎలాగో భరించేదాన్ని.

కానీ, ఒక రోజు ఇంట్లో మేమిద్దరమే ఉన్నాము. పాపమ్మ కూతురికి బాలేదని రాలేదు...

ఆయన సడెన్ గా వి.సి.డి. ఆన్ చేసి ఏదో సి.డి. పెట్టాడు... చూస్తే... అది నేను స్నానం చేస్తున్న దృశ్యం... "భీ- అని తల తిప్పేసుకున్న నాకు వెంటనే కిటికీ అద్దంలోంచి టీవీలో సీన్ కనబడింది... అది ఆ ముందు రాత్రి మా బెడ్రూమ్ లోని దశ్యం... కళ్లు తిరిగిపోయాయి.

చెయ్యి పట్టుకున్నాడు. కత్తిపీట తీశాను... ఆ సి.డి. తీసుకుని పారిపోయి, అందరూ వచ్చాక ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు.

ఆరోజు మావారు ఇంటికొస్తూనే 'తల పగిలిపోతోంది రమా' అంటూ వచ్చారు... ఒళ్లు కాలిపోతోంది.

104 డిగ్రీల జ్వరం...

'జ్వరం తగ్గాక చెబుదాములే' అని ఉద్వేగాన్ని, ఆవేదననీ దిగమింగుకున్నాను.

తన దగ్గరున్న అతిసూక్ష్మ కాశ్మీరీ వీడియో కేమేరాతో రహస్యంగా తన గుప్త దృశ్యాలు చిత్రీకరించిన ఆ దుష్టుడంటే విరక్తి కలిగింది. కన్న కూతుర్లా చూడవలసిన నన్ను కామంతో చూసే ఆ పశువంటే జుగుప్సాద్యేషాలు కలిగాయి. దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుంది.

ఎవరికి చెప్పినా నమ్మరు. ఏ ఆధారాలూ లేవు... మిగిలిన వాళ్లందరికీ ఆయన దేవుడు.. ఏం చెయ్యాలి? బాగా అంతర్ముఖం చెందాను.

ఆ రాత్రంతా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను... ఆయన్ని ఎలాగైనా చంపేయాలి. రిటైర్డ్ మిలట్రీ ఆఫీసర్ గదా... తుపాకీ ఉంది. దాంతోనే కాల్చి, నోరు నొక్కేసి ఆత్మ హత్యగా చిత్రీకరించుదామనుకున్నాను.

కానీ నేనెళ్లి కాల్చే సమయంలో ఆయన తల తిప్పి చూడడంతో, నా గుర్రెతే తప్పలేదుగానీ నోరు మాత్రం మూయలేక పోయాను... కర్పిఫ్ తో తుపాకీ పట్టుకుని తలలో కాల్చాను వెధవని...

గుండు తలలోకి దూసుకుపోగానే దాన్నక్కడ పారేసి వెనకనించి మా గదిలోకి పారిపోయాను, కానీ 'రక్షించండి' అన్న కేకలని ఆపలేకపోయాను" భోరున ఏడుస్తూ కూలబడిపోయింది రమాదేవి.

తమ తండ్రి ఇంతటి కిరాతకుడన్న వాస్తవాన్ని ఎవ్వరూ జీర్ణించుకోలేకపోతున్నారు.

పెద్దకోడలు లతకి స్పృహ తప్పినంత పనైంది.

ముందుగా తేరుకున్నది పెద్దకోడుకు రమేష్... "కానీ మిస్టర్ యుగంధర్... ఇది మీరెలా తెలుసుకోగలిగారు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఆ రోజు మీ నాన్నగారి గది వెదుకుతూంటే ఆయన కూర్చున్న కుర్చీమేకుకి ఉంగరాలు తిరిగిన జుట్టు వెంట్రుకలు చిక్కుకుని కనిపించాయి. అదే నేను జేబులో పెట్టిందా రోజు. అలా ఉంగరాలు తిరిగిన జుట్టు ఈ ఇంట్లో ఒక్క రమాదేవికే ఉంది..."

కానీ ఆ ఒక్కదాని వల్ల ఏం సాధించగలం? అనుమానం ఉంది కాబట్టి ఇంటరాగేట్ చేసేవాళ్లం... బయటపడి ఉండేదే... కానీ, ఇంకా ఏదైనా క్లా దొరుకుతుందేమోనని, మీ నాన్నగారి బ్యాంక్ ఎక్కౌంట్లు వగైరాలన్నీ చూశాము.

ఆంధ్రా బ్యాంక్ లో ఉన్న ఆయన లాకర్ ని ఓపెన్ చేయించి చూస్తే ఈ చిన్న కాశ్మీరీ సూక్ష్మకేమేరా, ఈ సి.డి. దొరికాయి...

ఆ సి.డి. వల్ల మొత్తం కథంతా అర్థమైంది. ఉంగరాల జుట్టు రమాదేవికి ఉండటం, సి.డి.లో కూడా ఆవిడే ఉండటంతో తీగ లాగితే డొంకంతా కదిలినట్లైంది. మా అనుమానాలు నిజమయ్యాయి.

కానీ, ఇందులో ఆమెకి వేరే ఎవరన్నా సహాయపడ్డా రేమో తెలుసుకోవాలని మీ అందరి సమక్షంలో అడిగి ఆవిడ చేతనే నిజం చెప్పించాను.

మిగతా వాళ్లెవరికీ ఈ హత్యతో అణుమాత్రం కూడా సంబంధం లేదని ఋజువైంది"

యుగంధర్ మొహంలో విజయగర్వం తొణికిసలాడింది.

మిస్టర్ ని చేదించిన బాస్ వంక అభినందనా పూర్వకంగా చూశాడు జానకిరామ్...

హత్యకు కారణాలు, సాక్ష్యాలు విన్న ధర్మాసనం సి.బి.ఐ.ని అభినందించి, తమ చట్టాల కనుగుణంగా తీర్పు చెప్పింది.

